

תמר רפאל על ספרה
"היו שניים בלי תפקיד"
עמ' 9

פועלי כל הארצות התאחדו!

זה הדור

ZO HADEREKH زوهديرخ

גיליון 26 / 3 ביולי 2024

מפגן שלום עוצמתי בת"א

חוק ההשתקה

בהשכלה הגבוהה

30 שנה למותו של

תופיק זיאד

שכר המנכ"ל שווה 445 שנות עבודה של עובד

"אשתקד גדלו מאוד הכנסותיהם של 100 המנכ"לים בעלי השכר הגבוה ביותר בחברות בורסאיות בארה"ב. השכר החציוני של כל הבכירים הללו - נקודת האמצע, שמחצית מחבילות השכר היו נמוכות ממנה ומחצית גבוהות ממנה, היה יותר מ-29 מיליון דולר. אנחנו גם יודעים שהשכר החציוני של העובדים והעובדות בחברות האלה היה כ-100 אלף דולר, ושהיחס בין השכר החציוני של המנכ"לים והעובדים היה בערך אחת ל-300. המשמעות היא, שכדי שעובדת ממוצעת באחת החברות האלה תשתכר כמו המנכ"ל, היא תיאלץ להמשיך ולעבוד עוד 300 שנה. אך השכר השנתי הממוצע של כלל העובדים האמריקאיים ב-2023 היה 65.4 אלף דולר בלבד. כך שעובד אחד יאלץ לעבוד 445 שנה על מנת השכר כמו מנכ"ל ברשימת מאה הגדולים".

ג'ף זומר, "ניו יורק טיימס", 11.6

דברים בשם אומרם**לפשעי מלחמה יש מחיר**

"המדינה תשלם 120 אלף שקל לשני עורכי דין בכירים במשרד הרצוג-פוקס-נאמן, עבור מתן ייעוץ לראש הממשלה בנימין נתניהו ולשר הביטחון יואב גלנט בעניין בקשת התובע בבית הדין הפלילי בהאג להוציא נגדם צווי מעצר בינלאומיים. לפי מסמכי משרד המשפטים, ההתקשרות פטורה ממכרז והיא מוגדרת לתקופה שבין 6 ביוני ל-26 ביוני. המשנה ליועמ"ש למשפט בינלאומי לשעבר ד"ר רועי שיינדרוף ודניאל רייזנר הם עורכי הדין הבכירים במשרד. שיינדרוף הוא ממתנגדי ההפיכה המשטרית שקידמה ממשלת נתניהו. בחודש שעבר, לפני שהחל לייעץ לראש הממשלה, הוא אמר ל'הארץ' כי הבקשה לצווי המעצר מעידה שבית הדין הפלילי בהאג מצא מספיק ראיות לביצוע פשעי מלחמה נגד ישראל".

חן מענית, "הארץ", 20.6

וכתתו חרבותם... לבתי קפה

"תערוכת הנישק יורוסטורי 2024 נפתחה בפריז, וכניסת הנציגים הישראליים נאסרה - כפי שהורה בית המשפט המחוזי בצרפת. הדוכן הישראלי, שמהווה בדרך כלל את אחד משיאי התערוכה השנתית, עומד שומם למרות מיקומו המרכזי. בצעד חפוז שנועד להסתיר את החלל הריק - שנצבע כחול - נתלו על הקירות צילומים ובשטח העצום הוקמו בתי קפה".

תמר שבק, "זוויינט", 18.6

ההסדר שהציל את ישיבת ההסדר

"ישיבות ההסדר לא עמדו בביקורות? קיש וסמוטריץ' ניסו לבטלן. שר החינוך ושר האוצר הורו להימנע מביקורת נוכחות בישיבות ההסדר, המשלכות שירות צבאי ולימוד, לאחר שרבות מהן לא עמדו בביקורת".

שלמה טייטלבוים, "כלכליסט", 20.6

מה קרה? הרי זו עמדתם של שרים רבים

"המשטרה המליצה באחרונה לפרקליטות לגנוז את התיק נגד הרב אליהו מאל, שאמר במרץ כי על פי העקרון ההלכתי יש להרוג את כל תושבי עזה - לרבות תינוקות וקשישים. נגד הרב מאל, מייסד וראש ישיבת ההסדר 'שירת משה' ביפו, הוגשה תלונה על הסתה בעקבות הדברים. במשטרה סירבו להשיב לשאלת 'הארץ' מדוע המליצו לגנוז את התיק. מאל אמר את הדברים בכנס ישיבות ההסדר שנערך ב-7 במרץ. באותה ההזדמנות, הוא דיבר על הצורך במלחמת מצווה, כדבריו, והסביר ש'הדין הבסיסי במלחמת מצווה, במקרה הזה בעזה, הוא לא תחיה כל נשמה'. לדבריו, 'המחבלים של היום הם הילדים של המבצע הקודם שהשארת אותם בחיים. הנשים הן בעצם אלה שיוצרות את המחבלים'. הרב הוסיף כי 'הבא להורגך - השכם להורגו. זה לא רק על הנער בן ה-14, 16, האיש בן ה-20, 30 שמרים עליך נשק - גם על דור העתיד. אין באמת הבדל'".

חן מענית, "הארץ", 18.6

**מכתבים
למערכת****התקשורת מועלת בתפקידה**

שריפה ענקית שפרצה ב-25 במאי האחרון בלב מחנה פליטים ברפיח גרמה למותם של עשרות פלסטינים, ביניהם זקנים, נשים וטף. משפחות שלמות נלכדו באוהלים הבורעים ונשרפו למוות. תגובת דובר צה"ל הייתה, שייתכן שגיציים שעפו מהפצצת חיל האוויר גרמו לאסון.

טיל עם מטען חומר נפץ במשקל טונה "נשמט" ממטוס צה"ל בעת ההתקפה ברצועת עזה. אילו היה פוגע במקום מאוכלס בצפיפות, היה משמיד מאות מתושבי המקום. עד היום לא ניתן הסבר לטעות זו. בעבר גרמו טעויות בזיהוי למותם של נערים ששיחקו בחוף הים בחאן-יונס.

כל אלה ועוד פורסמו בעיתונות הישראלית, אך נבלעו בשלל התיאורים המזוויעים ממלחמת "חרבות ברזל" תוך התעלמות מתוצאותיה, ואף הוגדרו "נוק אגבי" או "טעויות סבירות" במלחמה בעצימות גבוהה. ראש הממשלה בנימין נתניהו הגדיר את מותם של עשרות אזרחים "תקלה טרגית". בצה"ל טענו כי "לא העריכו שאזרחים ייפגעו מהתקיפה". ברחבי העולם נפוצו באותו הלילה ולמחרת תמונות וזוועה של גופות, רבות מהן חרוכות. אך אלה לא הוצגו בישראל.

בתקשורת המשודרת המרכזית בעברית הפעילו צנזורה עצמית חמורה ונמנעו לחלוטין משידור תצלומי ההרוגים העזתים ברפיח. יתר על כן, בעוד שרשתות חדשות מרכזיות בעולם מרכזו את תשומת הלב לעובדה שעשרות פלסטינים נהרגו ועשרות רבות נוספים נפצעו, סיקור האירוע בתקשורת הישראלית הוקדש ברובו לנושאים אחרים. אלה מסקנות מתחקיר שפורסם ב"עין השביעית" (18.6) על בסיס נתונים של חברת יפעת מחקרי מדיה.

לפי הבדיקה, ביומיים שחלפו מהאסון הנורא ברפיח שודרו לגביו בתקשורת הישראלית המרכזית 245 כתבות. מתוך 245 האייתים, רק ב-20 הוקדש זמן לתמונות הקשות וקורעות הלב שיצאו מהמתחם השרוף. לא ניתן אלא להסיק, שהתקשורת בישראל ברובה מועלת בתפקידה לספק מידע אמין ומקיף כאשר זה אינו נוח לממשלת נתניהו.

דן יהב, ת"א-י'19

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

הנהלת אוניברסיטת תל-אביב פועלת לדיכוי מתנגדי המלחמה

שותפות יהודית-ערבית נגד חוק ההשתקה

הלימודים ולהצטרף למפגש מחאה שקט בדשא המרכזי בקמפוס. בבוקר האירוע, קיבלו מארגני האירוע ואני ביניהם הזמנה לשיחה דחופה עם נשיא האוניברסיטה. בשיחה, איים עלינו הנשיא שאם נקיים את מפגש המחאה, הוא יזמין משטרה, לטענתו - בשל "האלימות הצפויה של הימין". נוכח האיום הזה, החלטנו לבטל את האירוע. ידענו שכניסת המשטרה לקמפוס משמעותה - אלימות חמורה נגד הסטודנטים שלנו. אציין, כי במקביל התקיים באוניברסיטה שבוע חבר הנאמנים, בו השתתפו תורמים יהודים מרחבי העולם. חלקם ביטלו את התרומות שלהם אחרי טקס הנכבה שנערך בחודש מאי והתמיכה הגלויה של הנשיא בטקס.

כשבועיים לאחר מכן, החלטנו שוב לקיים פעילות של שביחה ומחאה נגד המלחמה. עדכנו את הנהלת האוניברסיטה בכוונתנו ובתגובה קיבלנו שוב איום בהזמנת המשטרה. הפעם המאיים היה מנכ"ל האוני, שגם העביר עלינו ביקורת על כך שלא הגשנו בקשה פורמלית דרך דקאנט הסטודנטים. אך גם ניסיון להגיש בקשה לדקאנט לאישור עריכת הפגנה נגד המלחמה בתוך הקמפוס לא עזר. הדקאנט לא אישר את הבקשה בשל חוות דעת של אחראי הביטחון בקמפוס שקבע כי אי אפשר לאשר את האירוע בשל "שיקולי בטיחות".

אך בעוד שעל מתנגדי המלחמה היהודים והערבים מאיימת ההנהלה במשטרה ובצעדים משמעותיים, אירועי מחאה בקריאה להשבת החטופים או אירועי תמיכה בחיילי צה"ל התקיימו ללא אישור ובלי הפרעה מצד האוניברסיטה וללא איומים מההנהלה. המסקנה המתבקשת היא שחופש הביטוי והמחאה אכן מקודש ונשמר אצל הנהלת אוניברסיטת ת"א, אבל רק לעמדות הנמצאות בקונצנזוס.

אלטרנטיבה לממשלה באקדמיה

במפגש שהתקיים באוניברסיטה השבוע, קרא הנשיא פורת לגייס את הסטודנטים להתנגדות להצעת חוק. אך מעשי ההנהלה סותרים את הקריאה. מסקנה אחת ברורה עולה מהאירועים בקמפוס: הסטודנטים הישראלים תומכים, בפועל או בשתיקה, ברדיפה ובהשתקה של מתנגדי המלחמה ומבקרי הציונות. קו ברור ובלוט מקשר בין הצעת החוק הפשיסטית לבין רדיפת הסטודנטים הערבים מאז תחילת המלחמה שקרתה בתמיכת מרבית ההנהלות של המוסדות האקדמיים. בשני המקרים הסטודנטים שתקו או הובילו את המהלכים.

מול המהלכים הפשיסטיים של הממשלה נדרשת אלטרנטיבה אמיתית. באקדמיה, האלטרנטיבה הזאת נמצאת אצל הסטודנטים והמרצים הערבים והיהודים הפועלים יחד נגד המלחמה. פעולות ההשתקה וההפחדה של פורת נגדנו רק תורמות לאלה המקדמים בכל הכוח חוקים להחרבת שארית הדמוקרטיה הישראלית. במקום לשחק לידיהם של שרי הממשלה, על הנהלת האוניברסיטה לבנות אלטרנטיבה בתוך הקמפוס. עליהם לקדם את השותפות היהודית-ערבית ולחנך את הסטודנטים לדמוקרטיה במובנה העמוק ולשיח ביקורתי וסובלני. דיון של חבורת מרצים באולם ממוזג לא מזיז לממשלה. מה שעשוי להשפיע עליה הוא אלטרנטיבה מהותית למדיניות העליונות היהודית שהיא מקדמת. לאקדמיה, אחד המוסדות הביקורתיים היחידים שנשארו במדינה, נועד תפקיד קריטי בהדיפה הגזענות ובהגנה על הדמוקרטיה.

דויד מרגלית

בצל המלחמה על עזה, ממשיכה הממשלה בכל הכוח בקידום חוקי ההפיכה המשטרית, שמטרתם פגיעה אנושה בהפרדת הרשויות בכלל, ובפרט במערכת המשפט. זאת כדי לקדם את סיפוח הגדה המערבית ורצועת עזה. בין שלל החוקים שמקדמת הקואליציה, ישנה הצעת החוק של יו"ר הקואליציה ח"כ אופיר כץ (הליכוד) בדבר "הוצאת הטרור מהאקדמיה". החוק, שקודם בתמיכת התאחדות הסטודנטים הארצית, מחייב מוסדות אקדמיים לפטר מרצים שהוכחה מעורבותם ב"הסתה לטרור" או ב"תמיכה בארגון טרור, במאבק מזוין או במעשה טרור של ארגון, של מדינת אויב או של יחיד נגד ישראל". לפי החוק, פיטורים בשל עלילות אלו יוכלו להיעשות ללא הודעה מוקדמת וללא פיצויי פיטורים.

אף על פי שהצעת החוק אינה זוכה בהתייחסות רבה מצד ארגוני המחאה, אפילו אלה של הסטודנטים, יצאו בשבוע האחרון גופים שונים, אישי ציבור, ואפילו משרד המשפטים בגלוי נגדה. בסוף השבוע האחרון פורסם באתר 'זו הדרך', כי המועצה המתאמת של ארגוני הסגל האקדמי הבכיר באוניברסיטאות עומדת להכריז סכסוך עבודה בעקבות קידום הצעת החוק בכנסת. "מעבר להיבטים הפשיסטיים שבחוק, מדובר בפגיעה חמורה בחוקי העבודה ובהסכמים הקיבוציים שנחתמו עם המרצים", מסר אחד מחברי המועצה.

ביום ראשון (30.6) התקיים באוניברסיטת ת"א מפגש דיון בנושא "חוק ההשתקה", אליו הזמינו נשיא האוניברסיטה פרופ' אריאל פורת והרקטור פרופ' מרק שטייף. באירוע, שבלטה בו נוכחות דלה של סטודנטים, דנו הנשיא והרקטור עם הנוכחים בהשלכות של החוק. פורת, מרצה למשפטים, הסביר ארוכות למתכנסים את הסכנות הטמונות בהצעת החוק והגדיר אותה: "צעד גדול קדימה להפיכת ישראל למדינה טוטליטרית". לדבריו, "החוק יוצר אווירה מקארתיסטית בהשכלה הגבוהה. כל ראשי האוניברסיטאות והמכללות מתנגדים לו". הוא גילה כי במפגש עם שרים הבין, שכל ביקורת על המלחמה בעזה או הזדהות עם הקורבנות הפלסטינים "נתפסת אצל רובם כהסתה לטרור – ולא היא".

באותו יום הביעה גם מחלקת ייעוץ וחקיקה במשרד המשפטים התנגדות להצעת החוק. "דווקא בין כותלי האקדמיה יש לאפשר חופש ביטוי רחב במיוחד", הדגישו בחוות דעת לקראת הדיון בהצעת החוק שהיה אמור להתקיים בוועדת השרים לחקיקה השבוע. גם ועד ראשי אוניברסיטאות המחקר (ור"ה) פנה לפני שבועיים ליועצת המשפטית לממשלה, עו"ד גלי בהרב-מיארה, בבקשה שתעצור את חקיקת החוק.

הצהרות לחוד ומציאות לחוד

למרות ההצהרות היפות והחשובות של נשיא אוניברסיטת ת"א, פרופ' אריאל פורת, המציאות המשתקפת מהיחס למאבקי הסטודנטים בקמפוס מראה דפוס ברור של אכיפה בררנית נגד מתנגדי המלחמה, תוך ניסיון להשתקם ולהפחידם. בתחילת הסמסטר הנוכחי, אחרי ניסיונות קשים ומרובים, הצלחנו בתא הסטודנטים של חד"ש להוביל מהלך של הקמת ועדה משותפת של תאי הסטודנטים הערבים-פלסטינים. הוועדה, שמטרתה לאגד את הסטודנטים המתנגדים למלחמה בקמפוס, ניסתה לקיים כבר כמה פעילויות.

הפעילות הראשונה של הוועדה התקיימה לפני כחודש. קראנו לסטודנטים לצאת לשביחה בת שעה במהלך יום

ארגון הבריאות העולמי: לאפשר פינוי של 10 אלף מטופלים לראשונה 21 ילדים חולים פונו מהרצועה

כ-80% מ-1,645 הבקשות להיתרי יציאה של מטופלים מעזה, כמעט מחציתן - לצורך גישה למתקני בריאות בירושלים המזרחית. הקבוצה הגדולה ביותר של מטופלים שביקשו הפניה לטיפול בבתי חולים מחוץ לעזה היו חולי סרטן, שהיו 36% מכלל מגישי הבקשות.

ארגוני המחאה קוראים

לשביתה גדולה ב-7 ביולי

כל ארגוני המחאה נגד שלטון הימין קוראים להצטרף ליום השביתה הגדולה בראשון, 7 ביולי. ערב לפני-כך, במוצאי שבת 6.7, הם מתכננים "את המחאה הגדולה ביותר שנראתה בישראל מאז 7 באוקטובר". במוצ"ש 6 ביולי צפויה עצרת גדולה במיוחד בצומת קפלן בתל אביב, וב-80 מוקדים ברחבי הארץ.

ארגוני המחאה מסרו על כוונתם לגרום "להשבחה נרחבת של המשק בצד פעולות שיבוש רבות. המטרה - הפלת הממשלה ובחירות עכשיו". הם הוסיפו, כי "לא מדובר במהלך יחיד. אנו פועלים לגיוס תמיכה רחבה, כולל שיתופי פעולה עם עסקים, רשויות מקומיות, ההסתדרות וענף ההייטק. בימים הקרובים צפוי להתפרסם הקמפיין תחת הכותרת: 'רק מיליון איש ברחובות'. הקמפיין נועד להוציא לרחובות 70% מהציבור שאיבד אמון בממשלת החורבן ומעוניין בהחזרת המנדט לעם ובקיום בחירות".

הישגים לסיעת חד"ש בחיפה

ביום חמישי (27.6) אושר תקציב עיריית חיפה לשנת 2024. למרות מגמת הקיצוץ הכללית בתקציב העירייה, הצליחו חברי מועצת העיר מטעם חד"ש לשמור על תקציבי התמיכות לתרבות הערבית ולהבטיח תוספת תקציבים למתנ"סים ולמעונות יום בקריית אליעזר ובוואדי נסנאס.

בתקציב שאושר נכללו הקצאה של 6 מיליון שקלים לבניית מעונות יום לגיל לידה עד 3; 11 מיליון שקל לפיתוח המרכז הקהילתי "אחוזה" ובית הספר "חיוואר" בשכונת ואדי ניסנאס; 5 מיליון שקל לפעילות מתנ"סים בשכונות הערביות, ועוד כמיליון שקל לשיפוץ מתנ"סים; 550 אלף שקל לעמותות התרבות הערביות ולתיאטרון הערבי, ו-360 אלף שקל לתנועות נוער ערביות.

יו"ר סיעת חד"ש במועצת העיר, רג'א זעאתרה, מסר: יש לנו זכות לבתי ספר, למתנ"סים ולתשתיות ראויות - ואנו פועלים בנושא מול המחלקות המקצועיות והנהלת העירייה". עמיתו לסיעה, חבר המועצה פאח'ר ביאדסה, הוסיף: "נמשיך לפעול כדי להבטיח שהתקציבים יגיעו לייעדם".

בשבוע שעבר דווח כמו-כן כי סיעת חד"ש בעיריית נצרת הצליחה לבלום הצעה של ראש העיר המכהן, עלי סלאם, להעלות את מס הארנונה בעיר. בבחירות המקומיות שנערכו בפברואר הגיעה חד"ש למקום הראשון בבחירות למועצת העיר נצרת, לראשונה מזה שנים, אך לא זכתה בראשות העירייה. מסיעת חד"ש נמסר, כי דחיית ההצעה להעלאת הארנונה היא "ניצחון לתושבי נצרת ולשכבות המוחלשות".

הודות למאמצים משפטיים ולוגיסטיים מורכבים, עלה בידי עמותת רופאים לזכויות אדם (רל"א) להוציא ביום חמישי (27.6) 21 ילדים מעזה לטיפול רפואי במצרים ובמדינות אירופה. אחת מהן היא ס' בת 9 חודשים, הסובלת ממחלת כבד קשה שמחייבת השתלת כבד דחופה להצלת חייה. מרל"א נמסר: "עתירה שהגשנו לבג"ץ בשיתוף עם גישה והמוקד להגנת הפרט ולחץ בינלאומי כבד הובילו לכך שלראשונה מאז תחילת המלחמה אישרה ישראל יציאת חולים דרך מעבר כרם שלום לשטח ישראל ומשם למצרים".

לפי רל"א, "לאחר תיאום מורכב בין ארגונים מקומיים, ארגוני סיוע בינלאומיים וגופים ממשלתיים של כמה מדינות, נשמנו סוף סוף לרווחה. 21 ילדות וילדים, יחד עם מלוויהם, עברו בשלום למצרים. חלקם ימשיכו משם לטיפולים ברחבי העולם. אנחנו מקווים שההצלחה של מבצע מורכב זה תסמן את הדרך ליציאתם של חולים ופצועים רבים כל כך, הנמקים בהמתנה לפינוי רפואי מרצועת עזה".

"בנוסף לס' הקטנטנה, היציאה של ילדים נפגעי כוויות חמורות וחולי סרטן ומחלות קשות נוספות היא נקודה של אור בימים של אפילה גדולה; בזמנים שבהם נראה שערך קדושת החיים איבד משמעות, שגם סבלם של ילדים רכים לא פותח לבבות אטומים. הפסיקו את האש ואפשרו מקום להחלמה ולשיקום", הדגישו ברל"א.

באותו עניין: ארגון הבריאות העולמי קרא לאחרונה לאפשר פינוי רפואי של יותר מ-10 אלפים מטופלים, לרבות נפגעי טראומה, חולי סרטן ולב, ותושבים הסובלים מהפרעות נפשיות וממחלות אחרות, "דרך כל המעברים האפשריים, כדי להבטיח שיקבלו את הטיפול הרפואי שלו הם זקוקים". עד 7 באוקטובר 2023 נמנו מטופלים ומלוויהם עם קומץ תושבי הרצועה שהיו זכאים להגיש בקשות להיתרים ישראלים לצאת את עזה. על רובם המכריע של הפלסטינים נאסר לצאת דרך ישראל, לרבות לצורך מעבר לגדה המערבית.

על-פי הרשות הפלסטינית, בין ינואר לאוגוסט 2023 נרשמו מדי חודש לפחות 1,700 מקרים של יציאת מטופלים מעזה לגדה המערבית דרך מעבר ארז. במהלך אותה תקופה, אושרו

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

מזכיר בנק"י היוצא, שאדי נסאר (במרכז), מקבל תעודת הוקרה על פועלו מטעם חברי סניף בנק"י עראבה (צילום: בנק"י)

הוועידה ה-22 של התנועה - אירוע משמעותי של שותפות ערבית-יהודית

ברית הנוער הקומוניסטי מציינת 100 שנות מאבק

קריאה מול אויביה, ומניפה 100 אגרופים של גאווה ושל שייכות לכל החבריה".

ח"כ עופר כסיף (חד"ש-תע"ל) שהשתתף בטקס הפתיחה של הוועידה ה-22, מסר: "היו לי העונג והכבוד להשתתף באירוע בו הועלו על נס ערכי תנועת הנוער שלנו: תנועה מהפכנית של שותפות יהודית-ערבית עמוקה ואמתית, הנאבקת למען שלום צודק, שוויון, דמוקרטיה וצדק חברתי. מרגש היה לשמוע קול רם ותקיף נגד הכיבוש, נגד הטבח שהיה במערב הנגב ונגד הטבח המתמשך בעזה, ולמען שחרור שני עמי הארץ משפיכות דמים, מלחמות וניצול מעמדי".

לאחר החלק הפוליטי, הופיעה בפני באי הוועידה הלהקה האמנותית "ביאת" שהציגה פרקים מחייו של המשורר הקומוניסטי הלבנוני זיאד רחבאני באמצעות שיריו.

50 צירים נטלו חלק בדיון

למחרת הפתיחה החגיגית דנו צירי הוועידה בעבודת הסניפים ובנושאים ארגוניים.

בדיון נטלו חלק יותר מ-50 חברות וחברים שהעלו רעיונות והצעות לקידום הנוער הקומוניסטי. בחלק האחרון בחרו צירי הוועידה בוועד המרכז החדש ובו 25 חברים וחברות מתוך 28 מועמדים. מוסד זה ירכז את פעילות בנק"י בשנים הקרובות. הוועידה ה-22 של ברית הנוער הקומוניסטי קיבלה ברכות מעשרות תנועות נוער קומוניסטיות בעולם, בהן ארגוני הנוער הקומוניסטיים בקפריסין, ברוסיה, ביוון, בברזיל ובצרפת. מפלגת העם הפלסטיני שלחה אף היא ברכה.

הוועידה ה-22, אשר ציינה 100 שנות מאבק רצוף של הנוער הקומוניסטי, הייתה אירוע מרשים של שותפות יהודית-ערבית. הדוברים בוועידה התייחסו ברובם למהות חשובה ביותר זו של ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי.

עידן סלוצקר ויהלי סער לאלו

בסוף השבוע האחרון (28-29.6) התקיימה הוועידה ה-22 של ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי (בנק"י) בהשתתפות 150 צירים. הוועידה ציינה 100 שנים להקמת התנועה בסימתה: "מאה שנות מאבק". יומה הראשון של הוועידה התקיים במרכז מוואל בנצרת. את האירוע פתחו תזמורת התופים של בנק"י ושירת "האינטרנציונל". החברות אלה קידרו (בנק"י ורשת מסרבית) ולארה עזאוי מזכירת מחוז המשולש הדרומי וחברת הוועד המרכזי היוצא, פתחו את האירוע החגיגי.

עאדל עאמר, מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ושאדי נסאר, מזכ"ל בנק"י היוצא ופעיל במסגרת חד"ש סטודנטים באוניברסיטת חיפה, נשאו דברים באירוע הפתיחה. חברי בנק"י מסניף עראבה העניקו לשאדי נסאר תעודת הוקרה על פועלו בשלוש השנים האחרונות.

עמדות אינטרנציונליסטיות

"האירוע החשוב הזה נערך במלאות מאה שנה לברית הנוער הקומוניסטי הישראלי. האם שמעתם על הרבה תנועות הנוער ששרדו מאה שנים? - שאל המזכיר היוצא בנאומו והוסיף:

"התנועה שלנו פעלה במחתרת מהקמתה ועד 1942. היא התנגדה לשלטון הקולוניאלי הבריטי בארץ והגנה על זכויות הפועלים, ובעיקר הנוער העובד. חברינו ניצבו מול האוטובוסים בשנות העקירה של פלסטינים בימי הנכבה ופעלו לחשיפת תוכנה הלאומני של הציונות. תנועתנו התמודדה עם הממשל צבאי בשיטות מאבק יצירתיות על מנת להגן על זכויות המדוכאים ולהתנגד לנישול, להריסת בתים ולכיבוש. התמודדנו באומץ עם אויבים ויריבים. היינו מודעים לסכנות ושילמנו מחיר עקב עמדותינו האינטרנציונליסטיות והמהפכניות. במלאות לה 100 שנה, מציבה בנק"י 100 סימני

תופיק זיאד נואם באסיפה של מק"י בנצרת, 1979 (צילום: אוסף דן הדני, הספרייה הלאומית)

תופיק זיאד - 30 שנה למותו

בשנת 1974 נבחר זיאד לחבר כנסת מטעם מק"י, ובשנת 1975 נבחר גם לראשות העיר נצרת. היה ראש העיר הקומוניסט הראשון בישראל, ואף במזרח התיכון כולו. זיאד נבחר לראשות העיר נצרת שוב ושוב, וכיהן בתפקיד ברציפות עד מותו בשנת 1994. בשנת 1976 היה זיאד ממובילי השביתה ההיסטורית ביום האדמה, ושנה לאחר מכן הוביל יחד עם מנהיגים נוספים את הקמת החזית הדמוקרטית לשלום ושוויון (חד"ש).

זיאד כיהן כחבר כנסת בשנים 1974-1990, ושוב בשנים 1992-1994, בהן היה יו"ר סיעת חד"ש בכנסת. בתקופה זו הוביל זיאד את הגוש החוסם, אשר מימש את שיתוף הפעולה של חד"ש עם ממשלת יצחק רבין. מטרת הגוש החוסם הייתה למנוע מהימין בראשות הליכוד להקים ממשלה, והוא איפשר את חתימת הסכם אוסלו ואת הקמת הרשות הפלסטינית. בשנת 1994 נהרג זיאד בתאונת דרכים.

תופיק זיאד נודע באישיותו הכריזמטית, בסגנונו העממי והסוער ובנאומו הפומביים הסוחפים, בהם היטיב לתקשר עם קהל שומעיו ולהלהיבו. במקביל היה זיאד משורר נערץ, ששיריו התפרסמו בפזורה הפלסטינית וברחבי העולם הערבי. בשנה שעברה פורסמה תחת הכותרת "האופטימיסט" ביוגרפיה ראשונה של זיאד בעברית, פרי עטו של ההיסטוריון תמיר שורק מאוניברסיטת פן סטיס. לדברי שורק, זיאד "גילם את המאבק הקולקטיבי של אזרחי ישראל הפלסטינים, קרא תיגר על הממשל הצבאי שהוטל בעקבות הקמת מדינת ישראל, הוביל את השביתה הארצית נגד החרמת הקרקעות ב-1976, הידועה כ"יום האדמה", ומחה ללא לאות על הכיבוש הצבאי הישראלי לאחר 1967".

עוד לפי שורק, זיאד "היה חסר פשרות במחאה אל מול העוללות כלפי העם הפלסטיני, אבל תמיד היה מחויב לחזון אוניברסלי של אחווה ערבית-יהודית. השילוב הזה הוא שהפך את זיאד למנהיג יוצא דופן והופך את עלילת חייו האישית לסיפור מרתק על פלסטינים, מדינת ישראל, ומאבק למען צדק חברתי".

אסף טלגם

בסוף השבוע ימלאו 30 שנה למותו של תופיק זיאד – ממנהיגי מק"י, ממייסדי חד"ש, ראש עיריית נצרת, חבר כנסת ומגדולי המשוררים הפלסטינים במאה ה-20. זיאד נולד בשכונה המזרחית של נצרת בשנת 1929 להורים בני מעמד העובדים. בצעירותו עבד זיאד בבניין ובחקלאות, ובתקופה זו הצטרף למפלגה הקומוניסטית. בשנת 1954 נבחר לראשונה מטעם מק"י למועצת העיר נצרת. בתקופת הממשל הצבאי היה פעיל במאבקי עובדים ובמערכה למען זכויות האזרחים הערבים בישראל. בשל פעילותו נכלא מספר פעמים ואף עונה בכלא טבריה.

אירועי 30 שנה למותו

של תופיק זיאד

שני אירועים ציבוריים לציון 30 שנה למותו של המנהיג הקומוניסטי תופיק זיאד יתקיימו בצפון הארץ. הראשון יערך ביום שישי הקרוב (5.7) בשעה 19.30 בקולנוע נאסרה בעיר נצרת ביוזמת קרן תופיק זיאד לתרבות ואמנות ובשיתוף סניפי חד"ש ומק"י בעיר. האירוע השני יתקיים באוניברסיטת חיפה בחסות המרכז היהודי-ערבי תחת הכותרת "תופיק זיאד, האדם, המשורר והמנהיג". אירוע זה יתקיים ביום שלישי, 9 ביולי, החל בשעה 16:30 באולם הכט.

ככנס בחיפה יהיו שלושה מושבים: שירת חייו של תופיק זיאד, צמיחתו והתבססותו של מנהיג לאומי, ופוליטיקה של שותפות בארץ. בין המשתתפים הרבים: יו"ר חד"ש-תע"ל ח"כ איימן עודה, ראש עיריית נצרת לשעבר ראמו ג'ראייסי, השר לשעבר עוזי ברעם, הזמרת אמל מורקוס, ד"ר דורון נבות (אוני חיפה), ד"ר מוחמד ח'לאילה (המכון הישראלי לדמוקרטיה), פרופ' בסיליוס בוארדי (אוניברסיטת בר אילן), ד"ר לינא דלאשה, העיתונאית חנין מג'אדלה ("הארץ") וד"ר סאמר סויד, מנכ"ל המרכז הערבי לתכנון אלטרנטיבי.

הגינה החקלאית הקהילתית תל חובז בשכונת שפירא (צילום: לירה שפירא)

מטבע מקומי בשכונת שפירא זכה בפרס בינלאומי נקודת אור ירוקה בדרום ת"א

ממשיך לפעול המפגע הסביבתי האדיר - התחנה המרכזית החדשה, שהיא התחנה השנייה בגודלה בעולם אחרי התחנה המרכזית בצ'נאי בהודו.

האבסורד מתגלה בפער באוכלוסייה: זו של הודו מונה כמעט מיליארד וחצי בני אדם, בעוד שבישראל חיים 9.5 מיליון בני אדם. אין שום סיבה נראית לעין לפגיעה מתמשכת וארוכת שנים בבריאותם של עשרות אלפי התושבים המוחלשים המתגוררים ב"עוטף התחנה המרכזית", לבד מציניות פוליטית וממדיניות חלם עירונית וממשלתית.

חזית ירוקה נגד הימין הקיצוני

פרויקט כמו לירה שפירא הוא קרן אור ירוקה. מיזם ראשון במעלה המפיח תקווה בקרבם של שוחרי טבע וסביבה.

פעילים חברתיים וסביבתיים בעולם חוברים זה לזה ברוח התנועות הסביבתיות ותנועות העובדים, ופועלים בשילוב ידיים במאבק בימין הקיצוני. ניתן לראות זאת אצל הירוקים בארה"ב; אצל הירוקים בהולנד הפועלים ליצירת אחדות עם מפלגת הלייבור ההולנדית; ואצל הירוקים בצרפת הנאבקים שכם אל שכם בימין הקיצוני המסוכן, אשר מוביל בסקרים לראשונה מאז הכיבוש הנאצי בצרפת.

לירוקים בישראל אין ייצוג משלהם בכנסת. האחרונים שייצגו אותם פורמלית היו יעל כהן פארן (המחנה הציוני), סתיו שפיר (העבודה) ודב חנין (חד"ש) שהצטיין בחקיקה סביבתית וזכה בפרסים על פועלו רב-השנים בתחום הסביבה. אנשי חזון ומעשה כמו פעילי לירה שפירא מוכיחים, כי גם קומץ אנשים יכול לחולל שינוי ולשפר את המצב בסביבה, וזאת ביוזמה שבאה מהשורשים ועולה ופורחת.

זוהר אלון

בשכונת שפירא האקלקטית השוכנת בדרום-מערב ת"א, מתגוררות זו בצד זו קהילות של אמנים וסופרים, אקטיביסטים, מבקשי מקלט, פליטים, אוכלוסייה חרדית וגרעין תורני. בשכונה מטפחים כמה גינות קהילתיות ובראשן "תל חובז", גינה קהילתית המניבה מבחר עשיר של ירקות. פעילים בה עשרות קומפוסטרים וגם מקרר קהילתי המציע מזון כמו לחמים, פירות וירקות טריים או בשלים, שהוצלו מהשלכה. מטבע מקומי מעגלי בשם "לירה שפירא" מקנה למפקידים זבל אורגני בקומפוסטר מטבעות בהתאם למשקל הזבל שהופקד. בלירה שפירא ניתן לרכוש תוצרת חקלאית מקומית מחוות תל חובז, המשתמשת בדשן האורגני המיוצר בקומפוסטים השכונתיים, וגם ממרחים ומטבלים תוצרת בית.

מיזם עטור פרסים

הפרויקטים האקולוגיים בתוך הקהילות בשכונת שפירא ובינן זכו פרסים. המטבע השכונתי, לירה שפירא, זכה בפרס הבינלאומי לערים ירוקות של הארגון AIPH (איגוד הגננים ויצרני הצמחים הבינלאומי). בהודעה שמובילי לירה שפירא הפיצו נכתב: "חדשות טובות! לירה שפירא זכתה באות הצטיינות בתחרות הבינלאומית AIPH לערים ירוקות בעלות יוזמות מעוררות השראה ופורצות דרך".

האיגוד, שמקום מושבו בז'נבה בשווייץ, קם ב-1948 ואיגוד גננים שפעלו לשיקום ההריסות באירופה. באתר האיגוד נכתב: "המשימה שלנו ברורה מתמיד: להתניע מחדש ולהעצים את ההערכה כלפי צמחים, שאנו מאמינים כי היא אינסטינקט בסיסי. כארגון, אנחנו שואפים לעולם בו האנושות, טכנולוגיה והטבע מתקיימים באיזון יציב". המצב הסביבתי בת"א איננו מזהיר כלל. זיהום האוויר מתחבורה הוא מהגבוהים בארץ. בקרבת שכונת שפירא

הנשיא לואיס ארסה וחברי ממשלתו מודים לעם הבוליביאני שיצא לרחובות כדי לסכל את ההפיכה הצבאית (צילום: פרנסה לטינה)

כך סוכלה תוך שעות הפיכה צבאית נגד הנשיא הסוציאליסטי ונצואלה ויש דומה לה - בוליביה

עם ניסיון הפיכה, וקרא "לכבד את הדמוקרטיה ולהגן עליה". בהצהרה מיוחדת דרש "להסיג את הצבא מהרחובות" וקרא לאזרחים להתנגד לצבא באופן פעיל. ואכן, כשעה מפרסום ההודעה, הגיעו אלפי אזרחים אל הכיתור שהטיל הצבא על ארמון הנשיאות וכיתרו את החיילים.

המתיחות לקראת הבחירות

זמן קצר לאחר הכשלת ההפיכה, השביע הנשיא ארסה רמטכ"ל חדש, וזה הורה לכוחות בבירה "לחזור לבתיהם". במקביל גינה בית המשפט העליון את ניסיון ההפיכה וכינה אותו "מתקפה על יציבות הדמוקרטיה". בתגובה לניסיון ההפיכה, קרא מוראלס, מייסד התנועה למען הסוציאליזם, לתומכיו לצאת לרחובות, לפתוח בשביתה כללית ללא הגבלת זמן ולחסום כבישים לאורכה ולרוחבה של המדינה. "צריך לצאת להגן על הדמוקרטיה מפני ההפיכה הנרקמת. לא נאפשר לכוחות המזוינים להפר את הדמוקרטיה", אמר. בהצהרה נוספת הדגיש מוראלס: "הגנרל זוניגה ושותפיו צריכים לעמוד בפני הליך פלילי באופן מידי".

יצוין שבחודשים האחרונים גברה המתיחות בבוליביה לקראת הבחירות לנשיאות בשנה הבאה, במיוחד בשורות מפלגת השלטון הסוציאליסטית. מוראלס, שהודח בהפיכה, נערך לרוץ נגד ארסה, בעל בריתו לשעבר. זוניגה אמר לאחרונה כי למוראלס, "אסור לרוץ שוב בבחירות" ואף איים לעצור אותו אם יעשה כך. למרות הקרע ביניהם, מוראלס התייצב ללא תנאי לצד ארסה אך בימים האחרונים הוא שינה את עמדתו וטען כי ארסה "ביים ניסיון הפיכה".

לאחר שסוכלה ההפיכה, התכנסו המונים מול ארמון הנשיאות. ארסה הביע את תודתו לתומכיו הרבים באומרו: "אני מודה לתנועות החברתיות, לאיגודים המקצועיים ולכל העם הבוליביאני, שיצאו בנחישות לרחובות, התבטאו באמצעות כלי תקשורת שונים והביעו את התנגדותם הפעילה לניסיון ההפיכה, אשר פגע בתדמיתה הדמוקרטית של בוליביה ויצר אי-ודאות מיותרת דווקא כאשר הבוליביאנים צריכים לעבוד קשה כדי להצמיד את המדינה קדימה".

נמרוד עובד

ונצואלה ויש דומה לה. זאת, בניגוד למילים של דן אלמגור בשיר שהלחין משה וילנסקי לפני עשרות שנים. לפני 22 שנה, יחידות בצבא ונצואלה, בתמיכת ארה"ב, ניסו להפיל את שלטונו של הנשיא הסוציאליסטי המנוח הוגו צ'אבס באמצעות הפיכה צבאית. צ'אבס נעצר ונלקח למקום לא ידוע והיה חשש לגורלו ולחיו. אך התארגנות מהירה של תומכיו והגעת המונים אל ארמון הנשיאות בקרקס סיכלו את המהלך. צ'אבס שוחרר ושוביו נעצרו.

בדברי הימים של ההפיכות הצבאיות באמריקה הלטינית, הניסיון הוונצואלי היה יוצא דופן. אך ביום רביעי שעבר (26.6) בוצע שוב ניסיון של הפיכה צבאית, אך גם זו סוכלה בגלל נחישות הנשיא הסוציאליסטי לואיס "לוצ'ו" ארסה. לבוליביה היסטוריה ארוכה של הפיכות צבאיות, שהחלו לראשונה ב-1828 לאחר השגת עצמאותה מהעול הקולוניאלי הספרדי. האחרונה נרשמה ב-2019, כאשר פוליטיקאים מהמין בתמיכת הצבא סילקו מהשלטון את הנשיא אבו מוראלס, מייסד התנועה למען הסוציאליזם, שנבחר לראשונה לנשיאות בוליביה ב-2006. מוראלס גלה לקובה ולאחר מכן לארגנטינה. הוא שב לארצו עם ניצחונו בבחירות של חברו-יריבו ארסה בנובמבר 2020.

לצאת לרחובות כדי להגן על הדמוקרטיה

כמו בוונצואלה ב-2002, בעקבות ניסיון ההפיכה הכושל בבוליביה הודח ראש המטה הכללי של הצבא, הגנרל חואן חוסה זוניגה, יחד עם סגנו. במקומם מונתה שרשרת פיקוד עליונה חדשה. ראשי הצבא שהודחו נאזקו בידי כוחות הביטחון במדינה ונלקחו למאסר לעיני העיתונאים. בבוליביה האשימו את ארצות-הברית בניסיון המרד הכושל. ארה"ב עצמה גינתה באיחור רב ובמילים רפות את ניסיון ההפיכה, בניגוד למה שעשו כל מנהיגי מדינות אמריקה הלטינית, פרט לנשיא ארגנטינה חאבייר מיליי.

הניסיון החל בהשתלטות של כוחות הצבא על הכיכר המרכזית בבירה, מוריליו, ובפריצה לארמון הנשיאות בסיוע כלי רכב משוריינים. עוברי אורח סיפרו שראו רכב משוריין פורץ לארמון וחיילים נכנסים פנימה. הנשיא ארסה, מראשי התנועה למען הסוציאליזם, הכריז מיד כי "המדינה מתמודדת

הסופרת תמר רפאל (צילום: גזליה מונביז'ו)

בין ספרות לפוליטיקה: היו שניים בלי תפקיד

המו"לות. אני יכולה לדמיין כל מיני נרטיבים של מעבר משירה לפרוזה כהתקרבות אל הממשי, אבל זה לא המקרה.

בשנה האחרונה את מתגוררת בברלין. דברים שרואים וכותבים משם לא רואים ולא כותבים מכאן?

לגבי הרומן הקיים, אכן חלו תמורות בפרספקטיבה שלי ביחס לייצוג הסטגנציה של העיסוק בכיבוש בחברה היהודית וגם וביחס לייצוג הפוליטיקה המפלגתית השמאלית באמצעות מפלגת כלאיים היפותטית שיש בה גם מאפיינים של חד"ש וגם מאפיינים של מרצ. בנוגע לכתיבה חדשה, זה בעיקר ההיפך מבחינתי – דברים ששומעים בתל-אביב לא שומעים בברלין. מצד אחד, הרבה יותר קשה לכתוב בעברית בלי לשמוע עברית מגוונת באופן יומיומי. מצד שני, היבטי התוכן של הכתיבה מושפעים באופן כל כך דרמטי מההתרחשויות המזוועות בישראל-פלסטין, שאני לא יודעת אם הייתי יכולה להיות הרבה יותר פרודוקטיבית בכל מקרה, אפילו בסביבה הלשונית הטבעית שלי.

אפרים דויד

שבוע שיר / עורכת לריסה ביילר

* / מיטל ניסים

קצוות שְׁעָרֵי בְּפִיךָ – רַק כֶּן אַתָּה נִרְדָּם
 וְגַם מִתּוֹךְ שְׁנֵה לְפָעֲמִים
 אֶצְבְּעוֹת סְבִיבֵנו טוֹוֹת עוֹד חוֹטִים
 שְׁאִין לָהֶם שְׁמוֹת
 וְכֶן אֲנַחְנוּ נַעֲשִׂים
 כְּמוֹ גֵלִם
 וּבְתוֹךְ הַגֵּלִם הַזֶּה
 כִּשְׂאֵתָה עַר לְגַמְרֵי אָנִי
 בְּבֶת מִשְׁחָק בְּתוֹךְ יָדֶיךָ הַחֹקְרוֹת

באחרונה פורסם הרומן "היו שניים בלי תפקיד" של תמר רפאל. למרות גילה הצעיר של המחברת (ילידת 1989) והעובדה שזה ספרה בפרוזה הראשון – הוא עורר הדים רבים ולא מעט ביקורות מחמיאות.

רפאל היא משוררת, סופרת ומורה לעברית. סיפוריה ושיריה ראו אור בכתבי-עת שונים ("הבה להבא", "גרנטה", "מאזניים", "הו!" ועוד). ספרה "שירי נסיגה" (הוצאת הבה לאור) פורסם ב-2021. "היו שניים בלי תפקיד" (פרדס הוצאה לאור, 2024) הוא הרומן הראשון שלה. "זו הדרך" שוחח עמה השבוע.

רומן הביכורים שלך עוסק ב"דור המחאה החברתית" זו שפרצה בקיץ 2011; באלה שלקחו חלק בהפגנות ובמאהלים שהוקמו באותם חודשים. אבל נדמה כי על פי הרומן, שנכתב ברגישות ותוך שימוש נפלא בשפה העברית, בני הדור הזה הלכו לאיבוד; או ככותרת הרומן "היו שניים בלי תפקיד". זהו, אין תפקיד?

הכותרת לקוחה משירו של עמנואל יצחק לוי, ובמקור היא עונה לשאלה ממש לא פוליטית: "מהי אהבה? היו שניים בלי תפקיד, עשו להם תפקיד". הספר מתמודד, לכל אורכו, עם המתח בין האישי מאוד לפוליטי, ובינם לשדות משמעות אחרים: תיאולוגיים, אמנותיים, אופנתיים. בכל אחד משדות המשמעות האלה אפשר למלא תפקיד. הספר מתייחס לאפשרויות אלה בכבוד, גם אם הוא סאטירי כלפי מימושים קונקרטיים שלהן. מחאת 2011 הייתה חוויה אסתטית חזקה בשביל רבים בדורנו וגם התיקה את מרכז חייהם של אחדים מאיתנו אל שדה המשמעות הפוליטי. לכן היא רקע פוטנטי לסיפור ההתבגרות שברומן.

את כותבת שירה וזהו ספר הפרוזה הראשון. מדוע המעבר הזה?

אני כותבת בשתי הצורות מאז ומתמיד, ומרבית "שירי נסיגה" [ספר השירה הראשון והיחיד שלה עד כה] נכתבו במקביל לעבודה על הרומן ומתקשרים גם עם הנושאים שלו באופן אחר. ההסבר לכך שספר השירה הקדים את הרומן הוא מטריאלי. יש הבדלים גדולים בין שירה לפרוזה בעולם

אלפים בכנס תנועות השלום

פלסטיין". פרופ' יובל נח הררי אמר בנאומו: "כל צד חושב שהמרחב שייך רק לו, ושלעם השני אין זכות להתקיים כאן. הניסיון להעלים עמים שלמים זה הדלק של מעגל הדם והאימה, והמצב הולך ומידרדר. אף פעם לא מאוחר מדי לתקן". הררי הוסיף: "מלחמה איננה חוק טבע, היא בחירה אנושית. אפשר לבחור אחרת ולהתחיל לעשות שלום. כל המלחמות הובילו אותנו אל התהום. הגיע הזמן לתת הזדמנות נוספת לשלום".

ח"כ עודה ריגש את המשתתפים בקריאתו להוציא לרחובות מיליון ישראלים ומיליון פלסטינים שידרשו שלום וקץ למלחמה ולכיבוש. עודה הזהיר: "בכל רגע עלולה לפרוץ מלחמה בצפון. צריך לבחור בחיים ולא במוות... אנחנו מוכרחים לנצח את הדמגוגיה של נתניהו וחבריו המשיחיים. הם מעדיפים דם ואדמה על פני האדם". עודה קרא לסיום המלחמה בעזה ולפעול להשגת עסקה לשחרור החטופים וסיכס: "מכאן תצא תקוות השלום היהודי-ערבי".

חברי הכנסת לזימי וקריב התייחסו אף הם "לצורך לשים קץ למלחמה ולהחזיר את החטופים". לזימי התייחסה למורשת השלום של יצחק רבין ואילו קריב קרא להקים מדינה פלסטינית בצידה של ישראל.

אלפי יהודים וערבים השתתפו בשני (1.7) בכנס "הגיע הזמן" בתל אביב וקראו להפסקת המלחמה בעזה והכיבוש, להשבת החטופים ולחתימה להסכם שלום עם הפלסטינים. הכנס נערך בהיכל מנורה מבטחים ביד אליהו בהובלתם של ארגוני שלום, זכויות אדם ושוויון, בהשתתפות אישי ציבור ותרבות, אנשי דת יהודים, מוסלמים ונוצרים, יחד עם משפחות שכולות שאיבדו את קרוביהן ב-7 באוקטובר.

בין היתר לקחו חלק בהתכנסות חברי הכנסת מסיעת חד"ש איימן עודה, עופר כסיף ויוסף עטאונה; וממפלגת העבודה - נעמה לזימי וגלעד קריב. גם חברי כנסת לשעבר הגיעו לכנס וביניהם דב חנין (חד"ש), זהבה גלאון (מרצ), מוסי רו (מרצ), אברהם בורג (עבודה) וקסניה סבטלובה (התנועה).

מעוז ינון, ממארגני הכנס שאיבד את הוריו שנרצחו במושב נתיב העשרה ב-7 באוקטובר, אמר בפתיחת הכנס: "על מנת להציל את עצמי יצאתי למסע בדרך השלום והפיוס. תקווה עושים יחד על ידי זה שמדמיינים עתיד משותף ופועלים על מנת להפוך אותו למציאות".

הסופר מוחמד עלי טאהא קרא טור שפורסם ב"זו הדרך" בחודש פברואר וזעק: "אין דמוקרטיה, אין שוויון, אין חיים טובים עם כיבוש. אנחנו רוצים שהילדים שלנו ישחקו כדורגל עם הילדים שלכם, ישמעו מוסיקה עם הילדים שלכם, בירושלים המערבית בירת ישראל, ובאל-קודס המזרחית בירת

קרן תופיק זיאד לתרבות ולאמנות

אירוע לציון 30 שנה למותו

של תופיק זיאד

בשיתוף סניפי חד"ש ומק"י נצרת

יום שישי 5.7 | 19:30 | קולנוע נאסרה

חד"ש עובדים

די להפקרות באתרי הבנייה

משמרת מחאה מול האתר בו נהרג הפועל

רמדאן ג'ומעה אבו זרילה

יום שישי 5.7 | 13:00 | הארבעה 15 ת"א

עמותת עמרם

יום המודעות לפרשת ילדי תימן,

מזרח ובלקן

יום שני 15.7 | 18:30 | אודיטוריום בארבור

ההגנה 135, ת"א

רשות האוכלוסין פועלת לגירוש

מהגרת עבודה שבנה יליד ישראל

פעילים למען זכויות מהגרי עבודה הפגינו בשני (1.7) נגד גירוש מהארץ של מהגרת עבודה מהפיליפינים, ארליזה גרסיה, שבנה נולד בישראל. ההפגנה נערכה בעת דיון בעניינה בבית הדין לערערים ברחוב בגין בתל-אביב.

עו"ד נטע מישלי מהמוקד לפליטים ולמהגרים הגישה ערר, ובית הדין לעררים קבע כי לא יהיה גירוש עד למועד הדיון. אך העובדת עדיין ככלא שכן הגירוש לא בוטל, אלא רק הוקפא. זו ההפגנה השנייה הנערכת כדי למנוע את הגירוש. ב-25 ביוני מחו עשרות בנושא זה מול משרד הפנים בתל-אביב. עם תחילתה של חופשת הקיץ, עצרו פקחי משרד הפנים את העובדת שהיא אמו של הן ישראל, נער בן 18 יליד ישראל שחי כאן כל חייו. הן הוא תלמיד י"ב ופעיל בשבט הצופים איתן. בעקבות הגירוש הוא יישאר לבד בישראל.

לפני שבועות בודדים הצטרף דן ישראל לפנייה לשר הפנים משה ארבל בבקשה להסדיר את מעמדם של ילדי מהגרים תלמידי י-י"ב שחיים בישראל כל חייהם ומבקשים להיות אזרחים. השר ארבל טרם השיב להם. אך פקחי ההגירה פעלו כדי לעצור ולגרש את אמו של אחד מהילדים היוזמים. "בזמן שישראל מבקשת להביא לארץ עוד מאות אלפי מהגרי עבודה - היא פועלת כדי לגרש מכאן אם לילד ישראלי. לא ניתן לזה לקרות", נמסר מהמוקד לפליטים ולמהגרים.

zoha.org.il

זו הדרך ברשתות החברתיות

וואטסאפ

טוויטר

פייסבוק

אינסטגרם

טלגרם

